

FAMILIESCHOON

Anno LXII nr. 78(NR) 4/2021

Driemaandelijks: december, januari, februari 2021-2022

Afgiftekantoor 9550 Herzele

30 oktober 2021

De emblemen
van de Confrérie

op de
Paradijshoeve

te Hoegaarden

Gerestaureerd

tot vroegere
luister

**Bakermat van de
V Geslachten**

Beste leden van Familieschoon,

Wie Familieschoon ook digitaal wenst te ontvangen mag ons een mailtje sturen; zo krijgen de foto's hun kleur, worden kaartjes duidelijker en kan de tekst naar goeddunken vergroot worden
(dodionm@hotmail.com)

Wie een PowerPoint wenst te ontvangen van de *'Beknopte geschiedenis van de Edele Confrérie der V Notabele Geslachten van Hoegaarden'* stuurt een e-mail naar Wasily Pedjko:
pedjko@hotmail.com

Wij rekenen ten stelligste op de steun van alle familieleden en sympathisanten om hun lidgeld te vernieuwen of een steunabonnement abonnement te nemen op Familieschoon om ons tijdschrift altijd maar beter te kunnen uitgeven. Wij bedanken alvast bij voorbaat voor de steun, voor ons een stimulans! Het lidgeld bedraagt vanaf nu 20 euro/jaar, steunabonnement 35 euro, ereabonnement 50 euro.

Abonnement ordinaire 20 euro/an; abonnement de soutien 35 euro; abonnement d'honneur 50 euro ou plus

D'avance merci pour votre fidélité et votre soutien en faveur de la Confrérie.

Les projets ne manquent pas mais ... sans votre aide et votre soutien financier, nous ne savons pas subsister au-delà de 2022. Merci de votre générosité.

**Art. 351 Wapenschilden boven inrijpoort Paradijshoeve in Hoegaarden
ingehuldigd door de Vijf Geslachten**

30 oktober 2021

Christian Hennuy

1762

De wapenschilden van de Confrérie der Vijf Notabele Geslachten van Hoegaarden waren al klaar van vorig jaar, maar door corona moest de inhuldiging een jaar uitgesteld worden. De leden van de V Geslachten kwamen samen in de ondertussen bijna volledig gerestaureerde Paradijshoeve, de bakermat van de Confrérie. De vijf schilden werden boven de inrijpoort geplaatst.

De vijf schilden boven de inrijpoort zijn van links naar rechts 'De Zilveren Struisvogel' van het geslacht Struys, de Gilde van de Zwarte Merel van het geslacht Sweerts, de Gulden Lelie van het Geslacht Van Nerum, de Gilde van het Groene Klaverblad van het Geslacht Sweerts, en de Gilde van het Zilveren Zwaard, van het Geslacht Hoebanx. Met overal steeds een binding naar de naam Sweerts. Aan de zijkant van het gebouw is ook nog een wapenschild van de studiebeurs Peeters, studiebeurs die gestart werd in 1741 en nog altijd loopt.

Kunstenares Stephanie Coenen uit Hoegaarden vervaardigde de wapenschilden: "Tekenen en

schilderen is voor mij een hobby, en vooral tijdens vakanties aanvaard ik kleine opdrachten. Het was wel de eerste keer dat ik wapenschilden zou maken op metaal", aldus Stephanie. "Eerst was het de bedoeling de wapenschilden op glasplaat te schilderen, maar in samenspraak werd beslist dat het best op aluminium plaat zou uitgevoerd worden. De emblemen moest ik niet meer ontwerpen, want die bestonden al. Maar ik moest ze wel eerst tekenen, na een grondlaag op de aluminiumplaten te hebben aangebracht. Ik ga ook nog een combinatie van de vijf

wapenschilden schilderen op de schouw van de grote zaal in de Paradijshoeve".

In de gerestaureerde zaal

Restauratie Paradijshoeve

De Paradijshoeve was na drie jaar restauratie klaar om de Vijf Geslachten te ontvangen. “Ik heb hier veranderingen aangebracht aan de structuur. Vroeger waren er veel kleine kamers, nu heb ik gekozen voor horizontale eenheden, met o.a. de zaal voor evenementen. De hoeve is praktisch klaar, alleen de tuin moet nog aangelegd worden. Hopelijk is dit het laatste grote project in mijn leven, na restauratie van historische gebouwen in Gent en in de Dordognestreek”, aldus Chris die blij is dat hij dit in zijn geboortedorp kon realiseren.

1763

Maurice Dodion geeft uitleg

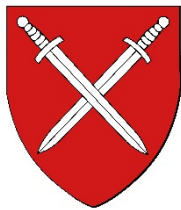
(van links naar rechts enige bestuursleden van de Confrérie) Eredekens de erenotarissen Marc Van Nerum en Marc Honorez, deken van de Hoebancx-Struys alliantie Jos s’Jegers, deken van de Sweerts alliantie Jean Sweerts, Monique Van Nerum, Danny Beeckman de Schore-Sweerts.

Rijkste families

Maurice Dodion, historicus van de Confrérie gaf kort uitleg over de Vijf Geslachten: “We hebben hier al meer dan 7000 bladzijden over gepubliceerd in het tijdschrift ‘Familieschoon’ en we staan nog maar aan het begin. Het is wijlen Hubert Van Nerum die in 1952 begonnen is met het verzamelen van informatie over de familie Van Nerum. In 1960 begon hij met ‘Familieschoon’, in 1961 werd de Gulden Lelie weer opgericht en begin van de jaren '70 de Confrérie. Servaes Sweerts en Catharina Peeters liggen aan de basis van heel deze geschiedenis van de rijkste Hoegaardse families. Aan het einde van de 18de eeuw hadden zij het overal voor het zeggen: in de kerk, de schepenbank, de dorpsraad en in de brouwerswereld”, aldus Maurice Dodion die samen met Wasily Pedjko alle historische opzoeken uitvoert.

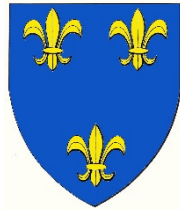
“t groene claverenblad” ‘den swarten merel’

“t silver swaert” ‘de gulden lelie’ ‘de silveren struysvogel’

rood/zilver

Henri Hoebancx

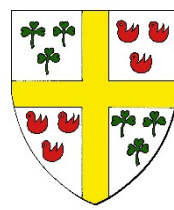
blauw/goud

Carolus Van Nerum

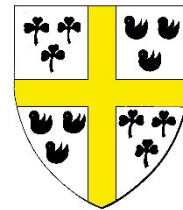
groen/zilver

Henri Struys

groene klavers
rode merels
gouden kruis

Hubert Sweerts

zwarte klavers
zwarte merels
gouden kruis

Servaes Sweerts

1764

De testamentaire studiebeursfundatie door pastoor-deken Henricus Peeters ten voordele van de kleinkinderen van zijn zuster Catharina Peeters, getrouwd met Servaes Sweerts.

Het wapen/embleem van de stichting

De 5 rechthebbende families, bekroond met de druiventros uit het wapen van de stichter: pastoor-deken Henricus Peeters.

Henri Peeters maakte dit testament in 1739, hij overleed in 1741 en vanaf dan werden de 2 studiebeurzen toegekend volgens de wens van de stichter.

De eerste genothebbers waren zijn 2 petekinderen.

Vervolgens kwamen de andere kleinkinderen van Servaes en Catharina aan de beurt, maar nooit twee tegelijk van dezelfde tak – om dat eerlijk te laten verlopen werden de 5 familie-gilden opgericht; de genothebber van de beurs kon maximaal 14 jaar een beurs in bezit hebben.

Na de vijfde generatie kleinkinderen van Servaes en Catharina kwamen de beurzen vrij voor alle kinderen in Hoegaarden geboren.

De geschiedenis van de studiebeurzen is er ook een van vallen en opstaan, van naijver en vriendjespolitiek. De Franse periode (1795-1815) en het uiteenvallen van de Confrérie door de liberaal/katholieke tegenstellingen in de tweede helft van de 19de eeuw waren eveneens nefast voor de studiebeurs. Maar dat neemt niet weg dat de beurs nog bestaat en regelmatig toegekend wordt met prioriteit aan een student van wie de ouders te >Hoegaarden woonden bij de geboorte. Ook meisjes kunnen genothebber zijn en ook ka, de beurs aangevraagd worden voor technische studies, twee categorieën waarvan in het testament van 1739 geen sprake was.

**Art. 352 ‘Ik was van nature geen vaandeldrager’,
uit de biografie van Arthur Van Nerum, deken van de Gulden Lelie (2ste vervolg)¹**

De familie Van Nerum in de 18de en 19de eeuw gewikt en gewogen door Arthur Van Nerum.²

De Van Nerums van Hoegaarden zijn in de 18^e en 19^e eeuw rijke brouwers en burgers van aanzien geweest. In 1700 treden in de *Vrijheid*³ Hoegaarden Servatius Sweerts en Catharina Peeters in het huwelijk. Zij behoren allebei tot notabele families die het bestuur van Hoegaarden in handen hebben en stichten het stamhuis Sweerts dat gedurende de hele 18de eeuw Hoegaarden zal overheersen. Hun oudste dochter Barbe Sweerts huwt in 1723 op drieëntwintigjarige leeftijd met de elf jaar oudere Carolus Van Nerum. Carolus voldoet aan de strenge regels voor huwelijkskandidaten van het stamhuis Sweerts. Hij is afkomstig van Waanrode en vestigt zich in 1724 als brouwer te Hoegaarden. Op zaterdag 16 september 1724, de dag van Sint-Cornelis, opent hij zijn brouwerij op de Vroente aan de grote Brug. Aan de brouwerij is een landbouwbedrijf gekoppeld dat grondstoffen produceert voor het brouwproces en reststoffen verwerkt. Tien jaar later is hij de grootste en rijkste brouwer van het dorp. Tussen 16 augustus en 31 december van het jaar 1734 bereidt hij 23 brouwsels, veruit het grootste aantal in de gemeente in die korte tijdsperiode. Hij krijgt ook een eerste prijs voor het brouwen van het beste Hoegaardse bier. In 1733 wordt Carolus voor één jaar tot gemeenteontvanger gekozen. Bij het aflopen van deze ambtstermijn in 1734 bezorgen de Sweertsen hem een plaats van schepen in de *Regentie*⁴. In deze functie wordt men door het prinsbisdom Luik voor het leven benoemd⁵. Hij is nu één van de vijf schepenen die samen met de meier of burgemeester en de griffier of secretaris van de gemeente heel het bestuur en de rechtsspraak van de Vrijheid Hoegaarden in handen hebben. De zeven zijn allemaal verwanten en boezemvrienden van de clan Sweerts.

De welstellende en invloedrijke landdeken Henricus Peeters, broer van Catharina Peeters, maakt in 1739 zijn testament op. Hij richt twee rijkelijk gespijste studiebeursfondsen op. Op 9 december 1741 stichten de kinderen van Catharina Peeters met hun echtgenoten ‘Die edele Confrérie der Vijf Notabele Geslachten van Hoegaarden’ om de testamentaire studiebeursfondsen Henricus Peeters van de dat jaar overleden landdeken in werking te laten treden. De kleinkinderen van Servaas Sweerts en Catharina Peeters, zijn tot en met de vijfde generatie de uitsluitende genothebbers van de twee studiebeurzen. Nadien zullen ook andere Hoegaardiërs aanspraak kunnen maken op een van de beide beurzen. Het genot van de beurzen is een prestigezaak. Vandaar dat stamboomgegevens door de vijf rechthebbende families nauwkeurig worden genoteerd en gecontroleerd. Om het

1766

¹ Zie ook de nummers 75(NR) en 76(NR) van Familieschoon voor het 1ste en 2de deel van deze biografie geschreven door Arthur zelf met behulp van zoon Herwig

² de geprononceerde en schuingedrukte tussentitels zijn ingevoegd door de redactie.

³ Een ‘vrijheid’ was in het middeleeuwse Europa een heerlijkheid met uitgebreide rechten. Een heerlijkheid was een gebied met een eigen heer. Hier en daar evenwel groeide het centrum van die heerlijkheid uit tot een relatief dichtbevolkte agglomeratie, die niet meer zo landelijk was als het zuivere platteland. De inwoners van dit centrum ontvingen dan van de heer een zogenaamde vrijheidskeure waardoor hun gebondenheid aan de heer sterk verminderd werd. Hun agglomeratie werd gepromoveerd tot ‘vrijheid’. De bewoners van zulke vrijheid bleven weliswaar onderdanen van de heer, maar ze hadden tegenover hem veel minder verplichtingen dan de inwoners van het omliggende platteland. Een vrijheid was een plaats met een lagere status dan een stad, zonder volledige stadsrechten. Zo mochten er geen stadswallen of -grachten gebouwd worden. Anderzijds verwierf het gebied toch voorrechten, zoals het recht op belasting, tolheffing en erfrecht.

⁴ gemeentebestuur

⁵ Hoegaarden heeft eeuwenlang toebehoord aan het Prinsbisdom Luik. Gravin Alpaïde van Hoegaarden zou in 987 het graafschap Brunengeruz of Bruningerode, waar Hoegaarden toen deel van uitmaakte, aan de bisschoppen van Luik hebben geschonken. Tot aan de Franse revolutie bleef het dorp een Luikse enclave in het Hertogdom Brabant.

eigenbelang veilig te stellen zal elke van de vijf families in de loop van de volgende decennia ook een familiegilde oprichten. De Van Nerums richten hun eigen familiegilde, de *Gulden Lelye*, op in 1778, het jaar dat Voltaire overlijdt en 11 jaar voordat met de bestorming van de Bastille de Franse revolutie uitbreekt die ook schokgolven door onze gewesten zal jagen.

(links) De Cornelishoeve op de Vroente, helemaal verdwenen; vooraan de Gete; (rechts) de Slachthuisstraat

1767

De bloeiende familiebrouwerij in de Sint-Cornelishoeve gaat over van generatie op generatie. Het geheel bestaat in 1824 uit een herenhof met een binnenplaats en woning, een brouwerij, schuren, stallen, andere bijgebouwen en een tuin. Er zijn twee inrijpoorten. Charles⁶ Van Nerum die behoort tot de 4e generatie en geboren is in 1811, neemt in 1840 de roerstok over. Charles is dan negenentwintig jaar en al weduwnaar. Hij heeft niet alleen zijn vrouw maar ook 2 jonge kinderen verloren door ziekte. *La Brasserie de la Ghète*, zoals de brouwerij Van Nerum op dat moment heet, krijgt een nieuwe meester en ook een nieuwe naam *Distillerie et Brasserie Van Nerum*. België, de jonge natie die het Frans als dominante cultuurtaal heeft gekozen, bestaat dan 10 jaar. De brouwerij beleeft met Charles aan het hoofd een nieuwe bloeiperiode. Ze groeit uit tot de grootste brouwerij én jeneverstokerij van Hoegaarden. De zaken gaan zo goed dat in 1865 grote uitbreidingswerken worden aangevat. De rechtervleugel wordt in de lengte uitgebouwd om de magazijnruimte te verviervoudigen. Er wordt een kantooruimte ingericht. De mouterij wordt vernieuwd. Charles laat de grote schuur verbreden, de stallen moderniseren, een loods voor karren bouwen en stapelplaatsen voor biertonnen inrichten. De tonnenmaker krijgt een ruime werkplaats. Boven de ingangspoorten worden de graan- en hopzolders doorgetrokken. Als kroon op het werk laat Charles een lust- en moestuin aanleggen, een bakhuis bouwen en een luxueus speelhuis, een zogenaamde *gloriette*, optrekken.

Charles kent een bewogen liefdesleven. In 1851 knoopt hij als veertigjarige een intieme relatie aan met een tweeëntwintig jaar jongere vrouw, Justine Defour, dochter van een herbergierster. Justine bevalt in 1852 op negentienjarige leeftijd van een kind van Charles. Zijn moeder en oudste broer Jean-Baptiste, die dokter is, zijn geschandaliseerd. Een huwelijk met de dochter van een

⁶ Charles Van Nerum, 1811-1871, zal naast een zeer succesvol brouwer, vanaf 1850 tot aan zijn dood in 1871 ook **Grootkanselier zijn van "Die Edele Orde vanden Moutstock"**, in 1560 gesticht door de Hoegaardse brouwers. **Voor Charles hadden al 3 van zijn voorvaders de hoogste functie van Grootkanselier in deze orde uitgeoefend: Carolus Van Nerum van 1737-1757, Joannes Van Nerum van 1788-1799, Jacobus Van Nerum van 1804-1819.**

herbergierster is ondenkbaar voor de burgerlijke familie Van Nerum. Charles moet breken met de jonge vrouw. Justine verhuist met moeder en kind naar Tienen, maar Charles blijft haar bezoeken. En er komen nog kinderen. Na de geboorte van een vierde kind en op aandringen van pastoor Deelen moet zijn moeder haar verzet tegen een huwelijk opgeven. Het huwelijk wordt ingezegend te Hoegaarden op 15 juni 1859 en daarmee komt een einde aan 8 jaar ongeregeld leven. Charles is een opvallende man die de Hoegaardiers fascineert. *Chaals* Van Nerum die jenever en bier drinkt zoals de kemels water, zeggen ze over hem. Hij prikkelt de verbeelding. Een dorpslegende vertelt dat de witte Sint-Cornelissteen van de brouwershoeve tijdens de ambitieuze bouwwerken uit de muur valt en in stukken breekt. Daarop verschijnt op maanloze nachten de weerwolf op het erf om de nieuwe muur op de plaats waar voordien het stenen beeld van de familieheilige heeft geprikt, met een zware ketting te geselen. *Chaals* laat een nieuw beeldje aan de muur ophangen, maar een dag later ligt het al in gruzelementen op de grond. De dorpelingen staan aangeslagen te kijken. Er wordt gefluisterd. Wanneer pastoor Deelen de behekste hoeve komt zegenen, blijft de weerwolf gelukkig weg. Voorlopig toch. De vloek zal later terugkeren. Op 16 april 1871 overlijdt Charles aan een aanslepende tuberculose infectie. Zijn zonen François, 15 jaar, en Arthur, 12 jaar oud, zijn nog te jong om het bestuur van de brouwerij over te nemen. De veertigjarige weduwe, Justine, schakelt Julien, een neef van Charles, in. De raad van de familie gilde steunt haar daarin op voorwaarde dat een van de zonen van Charles wordt klaargestoomd om het later van hem over te nemen. Julien ontpopt zich tot een voortreffelijke beheerder van de brouwerij en stokerij. Al duikt de weerwolf wel opnieuw op! Hij laat zijn kettingen 's nachts op de kasseien van het binnenhof kletteren. Is de terugkeer van de weerwolf een slecht voorteken of is het voor Julien een gedroomde kans om zijn gedrevenheid voor de familiezaak te tonen? Julien bewaakt de Cornelishoeve bij nacht en ontij en gaat de verschrikkelijke weerwolf bij zijn eerstvolgende verschijning te lijf met een ijzeren staaf. Het beest blijkt tot ieders verbazing een opziener uit de stokerij te zijn, een zekere Zeneberg uit Wommersom, die Justine de schrik op het lijf wilde jagen omdat zij niet is ingegaan op zijn avances. Zeneberg wordt met een groot verband rond zijn hoofd de laan uitgestuurd. Julien bekommert zich niet langer alleen om de leiding van de brouwerij, hij belandt zelf in het bed van Justine en zij trouwen in februari 1873. Julien wordt zo de stiefvader van zijn minderjarige neven. Julien zorgt ervoor dat de omzet en bier- en jeneverproductie opnieuw verder stijgen. In 1885 vergroot hij het aanzien van de Cornelishoeve door te beginnen met een doorvoerhandel van stieren. De dieren worden van het station door stoere binken naar de Cornelishoeve gedreven om op transport te worden gezet naar het slachthuis. De twee zonen van Charles zaliger worden volwassen en worden ingeschakeld in het familiebedrijf. Zij krijgen een vaste en goed betaalde positie en worden voorbereid om ooit hun stiefvader op te volgen. François⁷ treedt in 1879 op drieëntwintigjarige leeftijd in het huwelijk met Mathilde Davidts, de dochter van een landbouwer. Hij is meer boer dan brouwer en wordt belast met het landbouwbedrijf. Nochtans zal later over hem de mare lopen dat hij in zijn leven drie brouwerijen heeft leeggedronken. Arthur⁸ beëindigt in 1879 zijn middelbare studies aan het college van Malonne tegen Namen. Hij is intelligent, gemakzuchtig, een begaafd schermer en een uitgeslapen fratsenmaker. Hij kan drinken en streken uithalen als de besten. In 1882 wordt hij uitgeloot om drie jaar militaire dienst te vervullen. Zijn stiefvader koopt hem vrij voor de royale som van 1.600 frank, anderhalve keer het jaarloon van een spoorwegaarbeider. Hij is dan 23 jaar en wordt ingezet als vertegenwoordiger en handelsreiziger voor de brouwerij en stokerij. Maar een dodelijke schimmel nestelt zich in het hart van het bedrijf. Arthur wil meer. Hij wil alles. Hij wil de leiding over brouwerij en boerderij. Hij sleurt zijn broer mee in een niet aflatende machtsstrijd met Julien. Arthur en François beginnen samen te spannen tegen hun stiefvader. Hun moeder Justine komt tussen twee vuren te staan. Hoe zou zij kunnen kiezen tussen haar zonen en haar tweede echtgenoot? Om de zaak te ontmijnen laat ze op 5 april 1884 notaris Dassen in Tienen een akte van deling opmaken. Door verzaking laat Justine daarbij aan haar zonen Arthur en François vervroegd hun vaderdeel in de erfenis van Charles toewijzen. François die niet langer bij de twist betrokken wil

⁷ François Van Nerum (16.12.1856 - 23.06.1915)

⁸ Arthur Van Nerum (02.02.1859-26.01.1942)

blijven, ziet af van zijn recht als oudste van de beiden om ooit zijn vader aan de leiding van het familiebedrijf op te volgen. Het mag niet baten. De machtsstrijd van Arthur tegen Julien gaat onverminderd voort. De spanningen lopen verder op, ook binnen het huwelijk van Justine en Julien. Op 23 maart 1889 verlaat Julien in een vlaag van verbittering zijn vrouw en de Cornelishoeve en gaat in Schaarbeek wonen.

Arthur heeft nu de teugels alleen in handen maar hij kan het brouwersbedrijf niet meester. Hij mist ervaring en beroepskennis. De productie keldert, bekwaam personeel trekt weg. De gilderaad van de Gulden Lelie beraadt zich over de situatie en kan Julien overtuigen om op 21 juni 1890 terug te keren naar Hoegaarden. Hij verzoent zich met zijn vrouw en zijn stiefkinderen. De bier- en jeneverproductie bereikt eind 1890 opnieuw haar topniveau. Ook de talentrijke brouwmeester *Soldai*⁹ is terug aan boord van het vertrouwde schip. Er heerst euforie. Grootse plannen worden gesmeed. Naast het bruine en het witbier wil men nu ook blond bier gaan brouwen. Er zullen ketels worden bijgeplaatst. In 1891 wordt de Cornelishoeve echter getroffen door een overstroming. De Grote Gete treedt buiten haar oevers. Het vuile water stroomt alle woon- en werkvertrekken binnen. Drie dagen lang staat het twee meter hoog in de hoeve en de brouwerij. Pas na acht dagen, wanneer de rivier zich terugtrekt, kan men de smurrie ruimen, de schade aan de ketels en de brouwinstallatie opmeten en alles ontsmetten. De broze familievrede komt door deze tegenslag terug onder druk te staan. De spanningen beginnen zich opnieuw op te bouwen. Tot overmaat van ramp valt Julien enkele jaren later voor de jeugdige charme van de jonge koemeid Elisabeth. Wanneer dat uitkomt, barst de bom. Julien verlaat op 10 februari 1897 voorgoed de Cornelishoeve en begint elders in Hoegaarden een bierhandel. Hij trouwt met Elisabeth. Arthur komt een tweede keer aan het roer maar kan het ook nu niet waarmaken. Hij mist *métier* en karakter. Hij mist iemand die hem kan bijstaan met raad en daad. Ook *Soldai* heeft het schip definitief verlaten. Hij verhuurt de brouwerij en stokerij dan maar aan een zekere Pelegrin uit Sint-Agatha-Berchem. August Bastin, een ervaren brouwer uit Sint-Joost-ten-Node, komt stoken en brouwen. Wanneer Pelegrin in 1900 overlijdt, worden de brouwerij en de stokerij geliquideerd. Het complex van de Cornelishoeve wordt in zijn geheel verkocht aan een coöperatieve melkerij voor de bescheiden som van 12.500 frank. Een strijd om de macht gelardeerd met naijver, overvloedige drankconsumptie, incompetentie en rokkenjagerij heeft ervoor gezorgd dat het familiefortuin in de tijd van een half mensenleven is verkwanseld en verbrast. De Van Nerums van Hoegaarden, voordien trotse leden van de landelijke burgerij, gaan voortaan door het leven als kleinburgers. Al hun nazaten zijn vanaf nu kleine zelfstandigen, kleine landbouwers, ambtenaren. Eigenlijk was mijn overgrootvader een treffende illustratie van de neergang van het geslacht Van Nerum van Hoegaarden. François Van Nerum was uit een ander hout gesneden dan zijn vader, de ondernemende en eigenzinnige Charles. Op 16 jarige leeftijd wordt hij ingezet op de brouwerij en het pachthof. Hij leert bier brouwen, jenever stoken en vooral drinken. In zijn glorie-tijd kleedt hij zich als een echte dandy, maar hij mist ambitie en ruggengraat, geraakt aan lager wal, wordt molenaar, landbouwer, voerman van bier en melk en verbrast zijn erfdeel. Hij maakt het zo bont dat zijn vrouw Mathilde scheidt van tafel en bed om haar erfbezittingen te beschermen. Hij sterft in 1915 op het kleine boeren-erf in de Tienestraat te Hoegaarden dat zijn vrouw van haar ouders heeft geërfd. Ook de Gilde van de Gulden Lelie loopt bij de eeuwwende op wankelende benen. De vetes in de familie zijn door de teloorgang van het familiebedrijf verder aangescherpt. De viering van 125 jaar familie-gilde in 1903 moest de verschillende familietakken met elkaar verzoenen, maar draait uit op een catastrofe. De gilderaad, noch de geheime raad of de ereraad van de gilde slagen erin de geesten te bedaren. De ereraad besluit een afkoelingsperiode in te bouwen en alle gildebedrijvigheid tijdelijk stop te zetten. In 1906 komt het vergulde vehikel dat de familie bijna 130 jaar heeft samengehouden kreunend en knarsend tot stilstand.

(wordt vervolgd)

⁹ Jacobus Van den Bussche, bijgenaamd „Soldai“ (Jabbeke 1845-Hoegaarden 1936)

Art. 353 De minister zag wat wij niet zien...de woonst en leerlooierij van Leon Van Nerum 'op de Beek'¹⁰

(Raymond Billen)

1770

FOTO: LIBERAS/LEYSENS

Het liberaal archief *Liberas* maakt het fotoalbum van wijlen minister Omer Vanaudenhove (PVV) toegankelijk. Daarin tref je dit beeld aan van een bezoek aan Hoegaarden, eind jaren vijftig. Wie herkent de plaats?

Omer Vanaudenhove (uit Diest) kwam als minister van Openbare Werken en Wederopbouw op bezoek. Hij was vergezeld van baron Paul Kronacker, de senaatsvoorzitter uit Tienen. *Liberas* vermeldt het gezelschap ...

Van welke *toneelkring* is de vlag die meegedragen wordt?

¹⁰ Zie ook artikel over Rosalie Emanuel 104 jaar.

Op de Beek of 'aan de hoek van de Stoopkensstraat (met de Tiensestraat); nu verdwenen zoals ook de twee cafés rechts van de woning.

Art 354 Afstamming uit de V Geslachten van de families Ugeux, Schillings en Folon¹¹

(M. Dodion en W. Pedjko)

- 1 **Servaes Sweerts (Hoegaarden 1670-1737) x Catherine Peeters**, voorouders van de Confrérie der V Geslachten, brouwer, landbouwer, schepen in de Regentie; woonden in de **Paradijshoeve**¹² en later in de hoeve Flemalia.
- 2 Barbe Sweerts (Hoegaarden 1700-1778) x **Carolus/Charles Van Nerum (1689-1757)**, brouwer op de Vroente in de verdwenen St. Cornelishoeve¹³ en schepen in de Regentie; betrok in 1747 zijn herenwoning in de Pastorijstraat (de huidige pastorie van Hoegaarden)
- 3 **Jacques Philippe Van Nerum (Hoeg. 1738-1824) x Catherine Van Autgaerden (1745-1823)**, brouwer en burgemeester
- 4 Françoise Van Nerum (Hoeg. 1771-1852) x **Jean Baptiste Van Autgaerden (Hoeg. 1777-1840)**, secretaris van de municipale raad, burgemeester van Hoegaarden (1804-1808) en beheerder van domeinen; woonden in het *Vijvershof* op de Nieuwstraat (nu verdwenen; Beukenlaan)
- 5 **Jacques Philippe Van Autgaerden (Hoeg. 1800-1881) x Thérèse Charlet (L'Ecluse)**, landbouwer

Het Vijvershof

1771

¹¹ Tussen heden en 1987 verschenen er een aantal artikels/genealogische fragmenten:

Familieschoon - nr. 166 XXVIII (1987), art. 580 Le major William Ugeux.

+ kwartierstaat Rose Victorine Coenen, moeder van William Ugeux, dochter van Philippe Coenen en M.T. Van Autgaerden, Gulden Lelie; met dubbele afstamming J.F. Van Autgaerden x Françoise Vandermolten.

-nr. 172 XXX (1989), art. 610 Un comte dans nos lignages, William Ugeux.

- nr. 178 XXXi (1990), art. 648 Collaboration généalogique, Ugeux et Schillings.

- nr. 179 XXXI (1990), art. 652 Un révolutionnaire et ses opposants : Jean Baptiste Van Autgaerden, d'après 'Het schrikbewind te Hoegaarden, traduit et aménagé par Léon Schillings-Ugeux.

-nr. 184 XXXIII (1992), art. 680 'Michou' à l'honneur, Madame Pierre Ugeux, née Michou Dumont.

- nr. 185 XXXIII (1992), art. 693 Léon Schillings, agent secret de l'Hertogenwald.

-nr. 202 XXXVII (1996), art. 785 William Ugeux leverde inlichtingen aan Robbe de Hert voor speelfilm over de weerstand.

-nr. 27(NR) L (2009), art. 98 Georges Ugeux, les deux branches Coenen x Van Autgaerden.

-nr. 38(NR) LII (2011), art. 134 Afstamming uit de V Geslachten van de families Ugeux en Folon.

¹² De Paradijshoeve waar op 30 oktober II. de emblemen werden ingehuldigd, zie art. 351 in dit nummer.

¹³ De St.-Cornelishoeve is afgebeeld op pagina 1767, art. 352.

- 6 **Jean Baptiste Van Autgaerden** (L'Ecluse 1828-Zétrud-Lumay 1894) x Henriette Collart (Zétrud-Lumay 1825-1885), handelaar te Outgaerden
- 7 **Philippe Coenen** x Marie-Thérèse Van Autgaerden
- 7.1 **Charles Coenen** (Jodoigne 1882-Ixelles 1952) x Marguerite Delfosse (Sart-Risbart 1886-Ixelles 1961) ; 11 kinderen, waarvan
- 7.1.2 Henriette Coenen (1911- 1984) x **André Folon** (1910-1987), journalist en daarna industrieel
- 7.1.2.1 Jean Michel Folon (Ukkel 1934-Monaco 2005), internationaal bekend schilder en graficus**
- 8 **Paul Alfred Ugeux (Hoei 1884-1942)** x Rose Victorine Mélanie Coenen
- 8.1 William Ugeux (Woluwe St. Lambert/Brussel 22.02.1909-13.10.1997)¹⁴
- 8.2 Paul Ugeux (Brussel 1911)
- 8.3 Pierre Ugeux (Brussel 1913)
- 8.4 Jean Michel Ugeux (Brussel 1915)
- 8.5 Colette Ugeux (Forest/Vorst 1920)
- 8.6 Monique Ugeux (Forest 1922-2011) x Léon Schillings (Verviers 1920-2016), ingénieur**
- 8.7 Gerard Ugeux (Brussel 1923)

William Ugeux (rechts) draagt de vlag van ATHOS over aan Hubert Van Nerum

Op 2 juni 1987 heeft William Ugeux tijdens een kleine plechtigheid in het museum 't Nieuwhuys te Hoegaarden, de vlag van de geheime dienst ATHOS overgedragen aan Hubert Van Nerum, voorzitter van het museum en heroprichter van de familie-gilde de 'Gulden Lelie' en van de 'Confrérie der V Notabele Geslachten van Hoegaarden'.

Op 19 juni 1987 is William Ugeux toegelaten tot/opgenomen in de Confrérie.

Hij behoort tot de 'Gulden Lelie' uit hoofde van zijn moeder Rose Victorine Coenen, rechtstreekse afstammeling.

(Het gaat om een dubbele afstamming, stof voor ons volgend nummer).

¹⁴ Uitgebreide levensschets op Wikipedia: William Ugeux

L'ancien journaliste et résistant est mort lundi à Bruxelles

William Ugeux, grand témoin du siècle

Pour nombre de journalistes, c'était un maître et un modèle. A plusieurs générations d'«apprentis» qui suivirent ses cours de droit de la communication à l'UCL, il rappela qu'il ne suffit pas de coucher sa plume, si alerte et savante fût-elle, pour se croire admis au panthéon de la presse. C'est qu'il y avait des règles de droit à respecter mais encore fallait-il se faire comprendre de l'intello mais aussi du «facteur de Florenville». Car, à ses yeux, l'un comme l'autre méritaient le plus profond respect.

Avec la mort de William Ugeux, décédé lundi à 88 ans, disparaît sans conteste une figure légendaire de la presse belge mais aussi un «témoin du siècle» selon le titre du livre-interview que vient de lui consacrer notre confrère Bernard Balteau (1). Un de ces hommes qui, tout au long de son existence, a souvent approché le pouvoir tout en conservant ses distances au nom de ses idées et de ses principes. Un citoyen engagé aussi qui mit sa propre vie en péril pour le respect de la liberté et de la démocratie.

Alors qu'il voulait faire le Barreau, fraîchement sorti de l'UCL, il devenait, à 24 ans, directeur du quotidien bruxellois «Le Ving-

Ugeux a roulé sa bosse du «Vingtième siècle» à «La Cité». La presse perd un maître. Photo Belga.

tième Siècle», y lançant notamment un certain Hergé. Au début de la guerre, Ugeux organisa l'un des grands réseaux de résistance, le Service Zéro tout en dirigeant «La Libre Belgique» clandestine. Il internationalisa aussi son action en coordonnant les communications entre divers mouvements et les états-majors de la guerre clandestine. Passé à Londres, il y devint le numéro un de nos services se-

crets tout en étant chargé de relancer la presse à la Libération. Ugeux crut aussi à l'expérience «travailliste» de l'Union démocratique belge, mais le monde catholique torpilla l'initiative. Après avoir été directeur politique de l'organe de l'éphémère parti, «La Cité nouvelle», il dirigea «La Cité».

Croyant en la Belgique, ce grand patriote, tout en étant bien conscient que les problèmes communautaires étaient incontournables, s'occupa ensuite de l'information officielle à travers Inbel et Inforcongo, tout en donnant cours à l'UCL. Ugeux, anobli comte par le roi Baudouin, se dépensa aussi sans compter pour les Amis de l'Université de Louvain dans la tourmente du «Walen buiten».

Ces dernières années, on l'avait souvent revu, avec énormément de plaisir, dans les émissions historiques de la RTBF, car l'homme à l'humour très pince-sans-rire était une véritable mine de renseignements. Il répondait aussi volontiers aux sollicitations de (bons) conseils sans jamais se prendre au sérieux.

CHRISTIAN LAPORTE

(1) «William Ugeux, Un témoin du siècle», Racine. Nous y reviendrons avec son auteur, Bernard Balteau.

Oud-Journalist en weerstander Willam Ugeux overleed maandag in Brussel, William Ugeux kroongetuige van de XXste eeuw.¹⁵

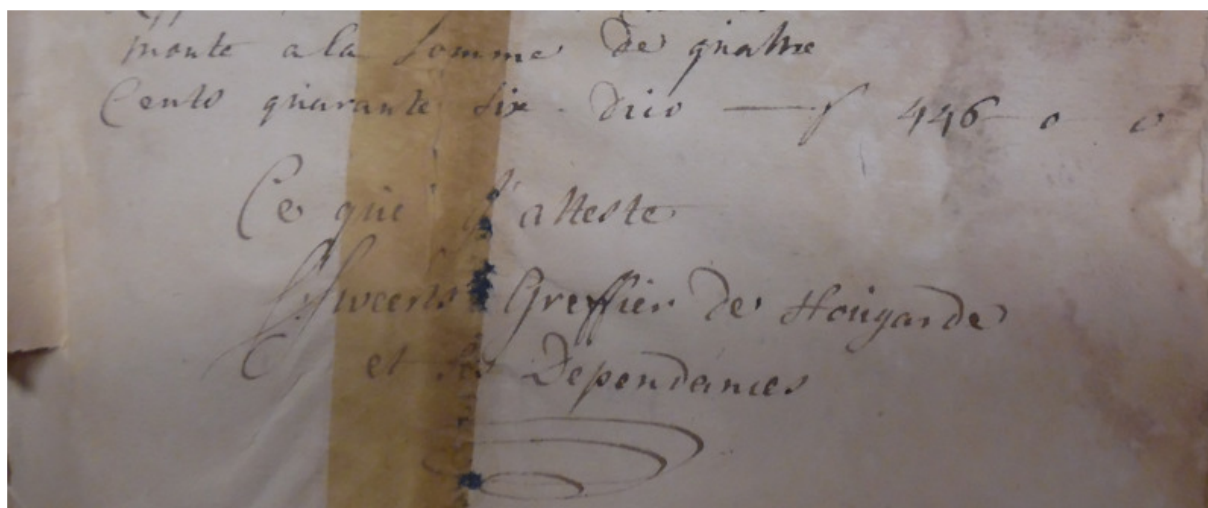
(Nécrologie in 'La Libre Belgique')

¹⁵ Op 24-jarige leeftijd werd hij trouwens directeur van het Brusselse dagblad 'Le Vingtième siècle'

Het schouwgeld als onderdeel van de volkstellingen.¹⁶

Het schouwgeld was een belasting die op iedere haard of schouw van een woning werd geheven. In 1748 hadden de burgemeesters/meiers van iedere gemeente vanwege het Centraal Bestuur te Luik de opdracht ontvangen die belasting te innen. Zij maakten de rollen van het **aantal schouwen per woning op en ontvingen 1 gulden per schouw** als belasting. Wanneer ze vaststelden dat de inwoners niet bij machte waren hun aandeel te betalen, zorgden ze er voor dat de pastoor een bewijs afleverde waarin bevestigd werd dat bepaalde personen van de armentafel leefden en behoeftig waren. In hun lijsten, die naar de Staten van Luik verzonden werden, **noteerden ze naast de naam van het gezinshoofd het aantal haarden en de geïnde sommen**. Zij berekenden het totaal, niet van het aantal huizen maar van het aantal schouwen en van de totale belastingopbrengst. In enkele zeldzame gevallen duiden ze bij de naam van de huisbewoner aan of deze eigenaar of huurder van de woning was. Buiten deze gegevens kan men in de meeste rollen van het schouwgeld eveneens een lijst van de armen aantreffen.¹⁷

De telling van 1748 werd uitgevoerd door of in opdracht van griffier Servaes Sweerts, de machtigste man in de Regentie en door hem ook ondertekend:

1774

...monte à la somme de quatre cents Quarante six - dico f(florins/gulden) 446-0-0
Ce que j'atteste S. Sweerts, greffier de Hougarde et ses dépendances (Hoegaarden en zijn gehuchten)

Er waren 446 schouwen geteld en aan 1 gulden belasting per schouw maakt dat 446 gulden; het aantal huizen bedroeg 290.

Wanneer wij in volgend nummer de volkstelling van 1763 onder de loep nemen gaan we ook dieper in op de telling van het aantal schouwen schouwen.

¹⁶ Registers bewaard op het Rijksarchief te Luik in het fonds 'Etats' (fonds van de Staten) documenten bewaard van groot belang voor de demografische evolutie en de sociaal-economische toestanden in een groot aantal gemeenten. De in de 19de eeuw verzamelde en ingebonden documenten betreffen de schouwgelden (tocages) en de hoofdgelden (capitations) uit het midden van de 18de eeuw.

¹⁷ Dr. J. Grauwels, Limburgse volkstellingen uit de XVIIIe eeuw

In volgende lijst de bewoners van de woningen en het aantal schouwen vanaf 3 schouwen/woonst:

Er waren in 1748

10 huizen met drie schouwen

11 huizen met vier schouwen

2 huizen met vijf schouwen

1 huis met 6 schouwen

1 complex met 9 schouwen, het klooster van de bogaarden

Collart Le maijeur /Meier Antoine Collart	3
Croes De weduwe	3
de Kinder Jean Bapist	3
D'Otremont Jean /Dotremont	3
Hijard, priester	3
Le Braiseur Anthoine/Lebrasseur	3
Nijs Jacqs/Nijs Jacques	3
Schepers Guillaume/Guillaume	3
Sweerts Anthoine	3
van der Molen Bernard /Vandermolen	3
Coenegrachs Henrij /Coenegras Henri	4
Geerts Pierre	4
Hoebancx Henrij	4
Smets Evrard	4
Struijs Henrij /Struys Henri	4
Sweerts Henri, pastoor Hoegaarden	4
Sweerts Henrij Hubert	4
van Autgaerden François	4
van Nerum Charles/Van Nerum Carolus	4
van Osmal, De weduwe Vanosmael	4
Vandermolen, de weduwe Bernard	4
Sweerts Servais, griffier	5
van Simphoven Guillaume	5
Schotte, Vicomte de Berges St Winnox	6
Bogarden/De eerwaarde paters	9

1775

(wordt vervolgd)

Art. 356
1 november 2021

Rosalie blaast 104 kaarsjes uit: daarmee is ze de oudste Hoegaardier
(Christian Hennuy)

Rosalie Emanuel werd op Allerheiligen 104 jaar. Dit werd gevierd in woonzorgcentrum Villa Hugardis. Met die 104 jaar is ze de oudste inwoner van Hoegaarden op dit ogenblik.

Rosalie gaf op Allerheiligen een feestje voor haar familie, in het cafetaria van het woonzorgcentrum Villa Hugardis, waar ze verblijft. Het gemeentebestuur (foto) kwam ter plaatse om haar vanwege het koningshuis een brief en een taart te overhandigen. Nog niet zolang geleden was Rosalie ook als oudste bewoner, de eerste die het COVID-vaccin kreeg in Villa Hugardis. (foto)

Rosalie was gehuwd met Maurice Van Nerum en het echtpaar kreeg twee dochters, Monique en Anita. Maurice Van Nerum werkte altijd in de leerlooierij van zijn vader aan de hoek van de Stoopkensstraat, terwijl Rosalie moeder aan de haard was. Vroeger was Rosalie steeds een trouwe aanwezige op de Regentiedag van de Confrérie der V Geslachten, maar thans lukt dat niet meer.

1776

Art. 358 **Wij herdenken onze overledenen: Marie Jeanne Reniers, weduwe René Sweerts.**

Marie Jeanne RENIERS

Veuve de René SWEERTS

Née à Drieslinter le 21 octobre 1927 et décédée à Hannut le 20 juillet 2021

[Imprimer le justificatif d'absence](#)

FUNÉRAILLES

Salle Morciaux - Larivière le lundi 26 juillet à 10:00

VISITE

Le samedi 24 juillet de 17:00 à 18:00
Centre Funéraire Morciaux
Rue du Soldat Larivière 45
1370 Jodoigne

[f](#) [t](#)

Bij art. 353, 356 en 357

Alle Van Nerums die nog in Hoegaarden wonen stammen af van Arthur Van Nerum (1859-1942)¹⁸

Arthur Van Nerum (02.02.1859-26.01.1942)

x Leontine Deswert (Nivelles 22.03.1861-Hoegaarden 18.11.1943)

Aan het college te Malonne had hij schermlessen gevolgd. Hij ging zo handig om met de floret dat hij verschillende kampioenschappen won. Hij kreeg zelfs in Frankrijk een plaats aangeboden als schermmeester, maar hij weigerde. In de zomer van 1881 vertrok hij samen met zijn kozijn Joseph Putzeys, directeur van de Hoegaardse suikerfabriek, naar de Franse hoofdstad. Hij had een uitnodiging op zak voor deelname aan de internationale schermkampioenschappen te Parijs. Zij geraakten helaas niet verder dan Namen, waar ze in de jenever bleven plakken. Arthur kocht er een *médaille d'honneur* en toonde die te Hoegaarden als behaalde prijs.

Leontine Deswert

¹⁸ M. Dodion, *'tneerhembloet getrouwe – Van Nerum – deel 2*, Uitgave van de Confrérie, Hoegaarden, 2005, p. 26 e.v.

Arthur en Leontine hadden negen kinderen:

1778

- Emilie** Van Nerum (07.01.1883-1966), bleef ongehuwd
- Leon** Van Nerum (28.09.1886) x Clemence Vandermolen
- Charles** Van Nerum (25.09.1888) x Marguerite Machiels
- Georges** Van Nerum (14.12.1890) x Tecla Swellen
- Gabriëlle** Van Nerum (14.08.1893) x Jules Van Hagendoren
- Jules** Van Nerum (04.02.1896) x Julie Vanmol xx Elisabeth Flossy
- Robert** Van Nerum (20.11.1898) x Bertha Herinckx
- Mathilde** Van Nerum (03.09.1901) x Theophile Depré
- Marie** Van Nerum (08.03.1904-01.07.1904)

De andere Van Nerums zijn nakomelingen van François Van Nerum (Hoegaarden 16.12.1856-23.06.1915) X Mathilde Davidts (Hoegaarden 19.05.1857-17.02.1929)

Mevrouw François VAN NERUM geboren Mathilde DAVIDS;
 Mejuffer Alodie VAN NERUM;
 Mijnheer en Mevrouw Charles HENNUS-VAN NERUM en hunne kinderen Mathilde, Maria en Martha;
 Mijnheer en Mevrouw Arthur VAN NERUM-GAZIA en hunne kinderen François, Mathilde, Simon en Marcel;
 Mejuffer Louisa VAN NERUM;
 Mejuffer Elise VAN NERUM,
 Mejuffer Prosper VAN NERUM,
 Mevrouw weduwe DUROCHEZ geboren Valentine VAN NERUM.
 Mijnheer en Mevrouw Arthur VAN NERUM - DE-SWART en hunne kinderen,
 Mijnheer en Mevrouw Emiel DAVIDS-EMANUËL en hunne kinderen;
 Mijnheer en Mevrouw Prosper GILIS-DAVIDS en hunne kinderen
 melden u met droefheid het afsterven van hunnen teer-
 geliefden, echtgenoot, vader, schoonvader en grootva-
 der, broeder en schoonbroeder

François-Charles VAN NERUM
 echtgenoot van
Mathilde DAVIDS

*geboren te Hougaerde, den 16 Décembre 1856 en aldaar
 godvruchtig overleden, den 24 Juni 1915, voorzien van
 de HH. Sakramenten der Stervenden.*
*De lijkdienst, gevolgd van de begrafenis, zal plaats
 hebben op Zaterdag 26 Juni 1915, om 9 1/2 u.*
*De diensten der Broederschappen den 23 en 24 Juli,
 om 7 ure.*
Een dienst van wege de geburen den 26 Juli om 7 ure.

Geliefde echtgenoot, kinderen, kleinkinderen en
 bloedverwanten, vergeet mijne zuchten niet, denkt aan
 mijn lijden en aan mijne zorgen jegens u
 Verplicht u voor de rust mijner ziel te bidden.
 (H. Joan. Chrys.)
 Zoete harten van Jesus en Maria weest mijne toe-
 vlucht. (300 d. afl.)

HOUGAERDE :- DRUKKERIJ A. MAZY-MASY

Uit hun huwelijk werden acht kinderen
 geboren:

Elodie Van Nerum (03.07.1879), bleef
 ongehuwd

Marie Van Nerum (04.02.1881) x
 Charles Hennus

Charles Van Nerum (19.05.1883–1885)

Arthur Van Nerum (08.12.1884) x
 Palmyre Gasia

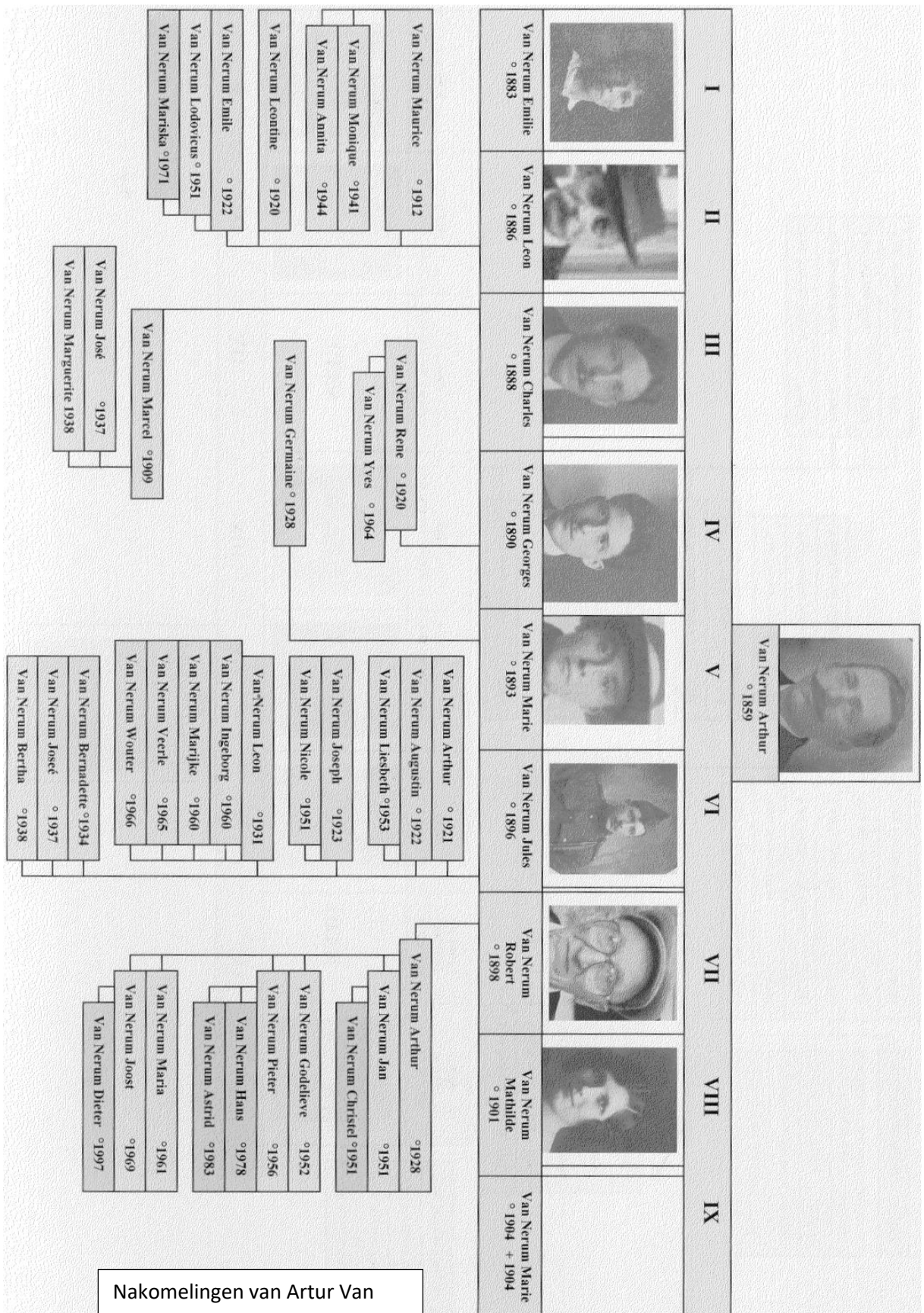
Louise Van Nerum (07.01.1887) x
 Napoleon Taverniers

Elise Van Nerum (11.08.1888) x Henri
 Willems

Eduard Van Nerum (20.08.1891-1892)

Prosper Van Nerum (07.07.1896) x Lisa
 Fourie

1779

Yvette Dehoux (80j), getrouwd met Pierre Van Diest mocht haar eerste achterkleinkind Aurélie verwelkomen. Yvette en Pierre, echte Hoegaardiërs, kregen één dochter Carole Van Diest (55j) die naar Lubbeek verhuisde en er nog altijd woont. De vier kinderen van Carole, namelijk Maarten, Elisabeth, Hanna en Jolien, zwermden uit naar respectievelijk Kessel-Lo, Heverlee, Wespelaar en Wilrijk.

Het is Hanna Vanderzeypen (30j) die nu zopas op 22 oktober moeder werd van Aurélie Van Den Bergh, met dus een viergeslacht in vrouwelijke lijn tot gevolg.

-**Servaes Sweerts** (1670-1737) x Catharina Peeters, brouwer, landbouwer, schepen in de Regentie (woonden in de Paradijshoeve en daarna in hoeve Flemalia)

-Carolus Van Nerum (Bunsbeek 1689-1757) x **Marie Barbe Sweerts** (1700-1778), brouwer en schepen in de 'Regentie', medeoprichter van de Confrérie in 1741 (huidige Pastorij, was de woning die zij lieten bouwen en betrokken sinds 1747)

-**Joannes Franciscus Van Nerum** (1740-1822) x Marie Catherine Lowet (Attenhoven¹⁹ 1743-1806), brouwer en landbouwer (hoeve 'Vossepanj' Nieuwstraat)

-**Jan Baptist Van Nerum** (1779-1818) x Marie Caroline Bochet, (Verviers ca. 1770-1816) bakker, kruidenier, herbergier (Nieuwstraat 14)

-**Charles Carolus Van Nerum** (1807-1894) x Elisabeth Goossens (Lovenjoel 1818-1857), schoenmaker en lantaarn-aansteker (Nieuwstraat 14, eigendom)

-Adolphe Stockmans (1834-1908) x **Jeanne Van Nerum** (1841-1898), klompenmaker en herbergier (Nieuwstraat 14)

-**Felix Stockmans** (1872-1940), klompenmaker x Barbe Odile Larock (1874-1951)

-Alphonse Rome (1910) x **Françoise Marie Stockmans** (1911-1982) xx Edgard Dehoux (St.-Amands 1899-1946) xxx Florent Collaert (1903-1978) (Vroente 97)

-Pierre Van Diest x **Yvette Dehoux** (Koningin Astridlaan)

-**Yvette Dehoux** x Pierre Van Dies

¹⁹ Als de geboorteplaats een andere is dan Hoegaarden wordt ze vermeld.

- Editoriaal.
- Ons Hoegaards Witbier in de literatuur: Rode Rozen van Stan Lauryssens
- De Paradijshoeve gerestaureerd en ingehuldigd, Bakermat van de 'Confrérie der V Notabele Geslachten' van Hoegaarden, 30 oktober 2021 (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- Bijnamen, 9de vervolg (Maurice Dodion, Wasily Pedjko en Hubert-Charles Mannaerts)
- Klokkenpatrimonium in Hoegaarden: Hoksem (Jef L. TEUGELS & Werner WOUTERS)
- Een ongelooflijk zware straf onderging Hendrick Renson in 1741. (Maurice Dodion en Wasily Pedjko.)
- *Hoegaarden is zeer gehecht aan wapenschild met bisschopsstaf*
- Museum voor Natuurwetenschappen/Brussel.
Het fossiele bos van de Goudbergsite in het museum (nr. 13) en in het didactisch dossier.
- Tussen de 'Koeiseik straet' en het 'Kerkplein' vergaderde de 'Regentie' (18de eeuw) en werd er onderwijs gegeven (19de eeuw). (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- Nieuwjaarsgroet aan François Haumont door Ph. Rowie, onderwijzer te Outgaarden. (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- *Wat gebeurt er met Hoegaardens erfgoed? De begraafplaats, het oude rusthuis, café Brem* (Raymond Billen, Christian Hennuy, Wasily Pedjko)
- *Overzicht van de gepubliceerde artikels over Meldert, aangevuld met een reeks publicaties die elders verschenen* (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- 2011, Het Hoegaards Witbier was de eerste 0,0%
- Wereldoorlog II : Vliegtuigcrashes – Nerm (Hoegaarden) (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- Is dit geen na te volgen voorbeeld, minstens een ommetje waard en ... kort bij de deur? Het eeuwige leven voor je landelijke kerk.

Heemkring Hoegaards Erfgoed vzw**BE23 3630 8110 6891****20 euro/jaar**

1783

- Art. 351 Wapenschilden boven inrijpoort Paradijshoeve in Hoegaarden ingehuldigd door de Vijf Geslachten 30 oktober 2021. (Christian Hennuy)
- Art. 352 'Ik was van nature geen vaandeldrager',
uit de biografie van Arthur Van Nerum, deken van de Gulden Lelie (2ste vervolg).
- Art. 353 De minister zag wat wij niet zien...de woonst en werkhuis van Leon Van Nerum. (Raymond Billen)
- Art 354 Schillings en Ugeux twee beroemde families in onze Confrérie (M. Dodion en W. Pedjko)
- Art. 355 Haard- en Volkstellingen in de 18de eeuw (Dr. Paul Vanduyndhoven)
- Art. 356 Rosalie blaast 104 kaarsjes uit: daarmee is ze de oudste Hoegaardier.
- Art. 357 Vier geslachten Dehoux, Van Nerumstam en Gulden Lelie. (Christian Hennuy)
- Art. 358 Wij herdenken onze overledenen: Marie Jeanne Reniers, weduwe René Sweets.

Familieschoon 2021 (20 euro/jaar)*op rekening:* BE63 3300 5449 0008

Retouradres
Chris Michel
Houtmarkt 4
3320 Hoegaarden

Driemaandelijks tijdschrift PB06142
december, januari, februari 2021-2022
Afgiftekantoor 9550 HERZELE

Editoriaal

Wij beginnen dit nummer met de feestelijke inhuldiging van de gerestaureerde Paradijshoeve, bakermat van de Confrérie. Onze dank gaat speciaal naar eigenaar Chris Michel die ons niet alleen op 30 oktober gastvrij heeft ontvangen, maar die ons een lokaal heeft toegezegd in de hoeve om onze vergaderingen te houden.

Dank ook aan de milde gift van telkens 100 euro die we mochten ontvangen van onze schepenen Marleen Lefevre, Tom Groeseneken en Filip Havet als een welgelomen bijdrage voor de wapenschilden van de gilden en van de studiebeurs.

We waren vereerd de stagiair diplomaat Guillaume E. Gillard te mogen begroeten, afstammeling van de familie Schillings-Ugeux en behorend tot de 'Gulden Lelie'; wij beginnen in dit nummer een reeks gewijd aan deze families (art. 354).

Zeer sympathiek was de aanwezigheid van de familie Thiry-Van Nerum, afstammelingen van François Van Nerum-Davids en dus ... niet meer wonend in Hoegaarden. Daarvoor moest je afstammen van Arthur Van Nerum-Deswert (bij art. 353, 356 en 357).

Mooie foto van woonst en werkhuis van Leon Van Nerum, schoonvader (art. 353) van Rosalie Emanuel die 104 kaarsjes heeft uitgeblazen (art 356);

Ook viergeslacht met Yvette Dehoux is schatplichtig aan dezelfde familiegilde van de Gulden Lelie, proficiat!

In art. 352 lezen we verder in de biografie van Arthur Van Nerum, deken van de Gulden Lelie.

De weduwe van René Sweerts overleed op 94-jarige leeftijd. Wij bieden onze innige deelneming aan de familie.

Dr. Paul Vanduynhoven bewerkt voor ons de schouwteiling van 1748 en de volkstelling van 1763, waarvan het eerste resultaat al in dit nummer staat. Dat de familie Sweerts-Peeters er warm inzate is letterlijk af te lezen aan de blasing op de schouwen!

Beste wensen aan heel de familie van ver en dichtbij en ... we hopen op jullie trouw aan de Confrérie die zo vrij is van het lidgeld te verhogen tot 20 euro/jaar.

1784